

گزارش

برگزاری دوره تخصصی بازاندیشی جشنواره‌های بین‌المللی

اولین دوره تخصصی بازاندیشی شرکت در جشنواره‌های بین‌المللی به ابتکار امور بین‌الملل سازمان در تاریخ ۲۹ مهرماه به‌صورت مجازی (وبینار) و باهدف توسعه افق‌های دانشی و نگرش‌ی مدیران، تهیه‌کنندگان و کارگردانان برنامه‌های تلویزیونی برای مشارکت اثربخش در جشنواره‌های بین‌المللی برگزار شد. به‌گزارش جام‌جم، اداره ارتباطات و همکاری‌های امور بین‌الملل سازمان صداوسیما در طول سالیان گذشته شرایط حضور آثار برنامه‌سازان سازمان در جشنواره‌های مختلف را فراهم کرده‌است. دستاورد تلاش این مجموعه جوایز متعددی است که همکاران سازمان در تهران و مراکز در جشنواره‌ها کسب کرده‌اند.

در این نشست، آقای تمجیدی استاد تولید تلویزیونی دانشگاه صداوسیما با شرکت‌کنندگان در خصوص اهمیت برگزاری این دوره تخصصی به گفت‌وگو پرداخت. محورهای مهم مطرح شده شامل معرفی جشنواره‌ها و تاریخچهٔ آنها، معیارهای و مقیاس داورى، رویکردها، انواع جشنواره‌ها در نظام‌های رسانه‌ای، معرفی جشنواره ABU، تحلیل و نقد یافته‌ها و واکاوی و نمایش آثار برگزیده بود. استاد تمجیدی این وبینار را باهدف بازنگری به شرایط ارسال آثار به جشنواره‌های بین‌المللی و تأثیر روش‌های اصولی برای بهتر دیده‌شدن تولیدات در حوزه بین‌الملل به همکاران حاضر در این نشست معرفی و تأکید کرد می‌بایست با هوشیاری بیشتری نسبت به ارائه آثار اقدام شود تا ورود به جشنواره‌ها موفقیت بیشتری در پی داشته‌باشد.

همچنین تعدادی از مدیران، برنامه‌سازان و برگزیدگان دوره‌های مختلف جشنواره‌ها به‌صورت مجازی (آنلاین) حضور داشتند و از مباحث مطرح‌شده بهره‌برداری کردند. علاوه بر تعامل برخط، کارشناسان صاحب سبک همچون آقایان فرهاد ورهرام، مستندساز و مدرس دانشگاه، ارد عطاپور تهیه‌کننده و مستندساز، معین کریم‌الدینی برنامه‌ساز و پژوهشگر به‌صورت گزارش‌های تصویری ضبط‌شده نظرات خود را برای شرکت‌کنندگان مطرح کردند. همچنین صحبت‌های کارشناسی خانم ماریجک دی والک، دانشیار دانشگاه اوترخت هلند، ماساهید ساتاکه تهیه‌کننده و کارگردان شبکه فوجی ژاپن و حکیم امیر مدیر شبکه آسترومازی برای مخاطبان این دوره مجازی تکمیل‌کننده مباحث در زمینه جشنواره‌های بین‌المللی بود.

همچنین دکتر نیستانی، مدیر ارتباطات و همکاری‌های بین‌الملل هدف از برگزاری این نشست را بازاندیشی و مرور معیارها و استانداردهای بین‌المللی جشنواره‌ها برای تولید آثار فاخر دانست تا تولیدکنندگان و برنامه‌سازان بتوانند برنامه‌های تولیدی خود را ساماندهی و تقمان‌های اثر خود را حذف کنند تا در نهایت اثری ارائه شودکه بتوانند در جشنواره‌های بین‌المللی حائز جایزه شود.

نیستانی افزود تعداد زیادی از آثار ارائه‌شده به امور بین‌الملل دارای اشکالات جزئی است که به آنها توجه نمی‌شود و به همین دلیل باعث راه نیافتن آثار به جشنواره‌های بین‌المللی می‌شود. همچنین بر حمایت حداکثری از تولیدکنندگان آثار برای حضور در جشنواره‌های بین‌المللی توسط ایشان مورد تأکید قرار گرفت. استاد تمجیدی در ادامه نکات مهمی را برای حضور مؤثر در جشنواره‌ها برشمرد؛ توجه به تولید محتوای فکر شده پیش از ساخت (ایده‌یابی، شناسایی سوژه، پرداخت موضوع با دو رویکرد داخلی و بین‌المللی)، تطبیق ایده با طبقه برنامه، برنامه‌ریزی دقیق تولید برای تطبیق با بازه‌های زمانی اعلام‌شده و شیوه ارائه آثار ازجمله مهم‌ترین موارد اشاره‌شده در این زمینه است. همچنین این استاد دانشگاه در خصوص شیوه امتیازدهی جشنواره‌ای به مؤلفه‌هایی نظیر مشخص بودن مخاطب هدف، اصالت محتوی همراه با خلاقیت، ساختار مناسب و منطقی و به‌کارگیری شیوه‌های متناسب تولید اشاره داشتند.

پایان تصویربرداری «بیگانه‌ای با من است»

تهیه‌کننده «بیگانه‌ای با من است» از پایان تصویربرداری این مجموعه تلویزیونی و ادامه مراحل فنی آن خبر داد.

بهروز مفید، تهیه‌کننده مجموعه تلویزیونی «بیگانه‌ای با من است» در گفت‌وگو با صبا با اشاره به پایان تصویربرداری این سریال بیان کرد: تصویربرداری بیگانه‌ای

ماجرای‌های جلال و مازیار

مازیار راسخ با بازی سیامک انصاری و جلال سیف با بازی جواد رضویان دو مهندس هستند که در شهرداری کار می‌کنند. پدران این دو نفر با هم رفیق بودند و این دو شخصیت هم از کودکی با هم بزرگ شدند، هم‌مدرسه‌ای و هم خدمتی بودند و هم دانشگاهی شدند و با دو خواهر با بازی رویا میرعلمی و نگار عابدی ازدواج کرده و باجناب شده‌اند و همکار هم هستند و در همان چند قسمت ابتدایی طی اتفاقی با یکدیگر همسایه هم می‌شوند. «صفر بیست و یک» درواقع روایتگر ماجراهای دو باجناب است که در کار و زندگی با یکدیگر رقابت و اختلاف دارند اما یک جاهایی هم آن روی رقابت و حمایت‌شان از یکدیگر گل می‌کند. درگیری‌های آنان با همدیگر و چالش‌هایی که در زندگی با آن مواجه می‌شوند، قصه این سریال را پیش می‌برد و در میانه آن اتفاقات بامزه‌ای را خلق می‌کند.

از رفاقت تا کارگردانی مشترک

جواد رضویان و سیامک انصاری، کارگردانان این سریال، رفقای قدیمی هستند که سال‌هاست در قامت بازیگر در آثار کمدی در کنار هم ایستاده‌اند. احتمالاً هنوز نقش‌های سپهر و داود در سریال پاورچین در خاطر مخاطبان تلویزیون مانده یا حتی ممکن است گفت‌وگوی مدیری با رضویان در برنامه دورهمی که با حضور سیامک انصاری برگزار شد هم در ذهن بسیاری مانده باشد. رضویان بعد از سال‌ها کار کمدی به کارگردانی روی آورد و از میانه دهه ۸۰ سریال سازی برای تلویزیون را آغاز کرد و مجموعه‌های نمایشی و برنامه‌هایی را روانه آنتن کرد. او همچنین دو فیلم ویدئویی ساخت و بالاخره سال ۹۷ اولین سینمایی‌اش با نام زهرمار را کارگردانی کرد. فیلمی که نقش اصلی آن را به سیامک انصاری داد. انصاری در این سال‌ها تمرکزش بیشتر روی بازیگری بوده اما در این میان دستپاچری کارگردانی چون مرضیه برومند و رسول ملاقلی‌پور را در کارنامه دارد و مجموعه‌ای را هم سال‌ها پیش برای شبکه نمایش خانگی کارگردانی کرد که ظاهراً به بخش نرسید. می‌شود گفت «صفر بیست و یک» بزرگ‌ترین و مهم‌ترین تجربه کارگردانی او تاکنون است.

قصه‌های خانوادگی با چاشنی مسائل اجتماعی

شبنم وثوقی، یکی از نویسندگان «صفر بیست و یک» کارشناسی سینما و کارشناسی ارشد در رشته ادبیات نمایشی دارد و به‌گفته خودش ۱۰ سالی است در دانشگاه دروس فیلم‌نامه‌نویسی تدریس می‌کند. مدت‌هاست به موازات نگارش، کار برنامه‌ریزی و دستپاچی در سینما و تلویزیون کرده و در آثاری مثل پنجمین خورشید، دورهمی و قهوه تلخ حضور داشته است. او در سری دوم برنامه دورهمی با هدی ایزدی آشنا می‌شود که آنها را به همکاری برای نوشتن تشویق می‌کند. وثوقی همچنین تله فیلم‌هایی را نوشته است و کارهایی را هم در دست دارد. او درباره شکل‌گیری این قصه به ما می‌گوید: ایده کلی سریال را آقای انصاری مطرح کرد و بعد من و خانم ایزدی طرحی برای قصه دو باجناب طراحی کردیم که ماجراهای خانوادگی و شغلی این دو را در برمی‌گیرد و به این ترتیب ۲۵ قسمت اول را نوشتیم.

۱۰۰ قسمت در راه است؟

در خبرهایی که پیش از یخش در مورد این سریال منتشر می‌شد، آمده بود «صفر بیست و یک» قرار است ۱۰۰قسمت باشد. وثوقی دراین مورد بیان می‌کند: فعلاً ۲۵ قسمت اول روی آنتن می‌رود. برای ادامه این سریال که مایل و امیدواریم تا ۱۰۰ قسمت باشد، طرحی هم برای فصل‌های بعدی داریم اما ادامه کار هنوز تصویربرداری نشده است و نمی‌توانم در موردش اظهار نظر کنم. در این مورد باید تهیه‌کننده صحبت کنند و فکر می‌کنم در این زمینه بهتر است منتظر اخبار بمانیم.

قصه در قصه

به‌گفته وثوقی «صفر بیست و یک» یک قصه اصلی دارد و علاوه بر آن در هر قسمت شاهد قصه‌ای هستیم که در روند کلی سریال تأثیرگذار است. این دو نویسنده برای نوشتن هر قسمت میان خود قرعه می‌انداختند و نوشتن هر قسمت سهم یکی می‌شده است. او می‌گوید: از آنجاکه این دو باجناب در شهرداری کار می‌کنند و در بخش‌هایی از قصه چالش‌های شغلی و رقابت میان آنان به تصویر کشیده می‌شود؛ انتظار می‌رود «صفر بیست‌ویک» اشاره‌هایی هم به مسائل اجتماعی و شهری و نقد آنان داشته باشد. این نویسنده توضیح می‌دهد: تمرکز بیشتر روی قصه خانوادگی است، اما به مشکلات شهری و مسائل اجتماعی هم یک جاهایی به‌صورت مستقیم و جاهایی به شکل زیر متن و حاشیه اشاره می‌شود. درواقع مسائلی که در این سریال مطرح می‌شود، مواردی است که ما در زندگی روزمره در خانواده و اجتماع با آنها مواجهیم. بخش‌هایی که مربوط به اداره است در قصه نقش مهمی دارد. ولی مقداری از آن را کم کردیم، چون به نظرمان جذابیت داستان‌های خانوادگی بیشتر است. رقابت‌های حرفه‌ای و اختلافات میان این دو باجناب در زندگی شخصی و کاری در کنار پیوستگی و اتحاد آنان در برخی موقعیت‌ها را در این سریال می‌بینیم.

از نیوجرسی تا صفر بیست‌ویک

نیوجرسی همان بلوک‌های سیمانی است که شهرداری برای بستن مکان‌هایی از آن استفاده می‌کند. نام قبلی سریال نیوجرسی بود که به شغل این دو باجناب در شهرداری ارتباط داشت. بعد از گذشت مدتی، اما اسم مجموعه رضویان و انصاری تغییر کرد و صفر بیست‌ویک نام گرفت. وثوقی درباره این تغییر می‌گوید: نام نیوجرسی را خیلی دوست داشتیم، اما وقتی تمرکز قصه بیشتر روی مسائل خانوادگی رفت و از ماجراهای اداره کم شد، اسم را تغییر دادیم. او دلیل این انتخاب را چنین بیان می‌کند: می‌شود گفت «صفر بیست‌ویک» کنایه جز به‌کل به زندگی شهری است و با توجه به این‌که پیش‌شماره تهران است، اشاره‌ای هم به پایتخت‌نشینی و البته شغل این دو شخصیت در شهرداری دارد.

کمدی موقعیت

حضور بازیگران اغلب کمدی در این سریال سبب می‌شود مخاطبان صفر بیست‌ویک را سریالی سراسر کمدی تصور کنند. وثوقی دراین باره می‌گوید: صفر بیست‌ویک بیشتر کمدی موقعیت است. درواقع شخصیت‌ها زندگی خود را در فضای جدی سپری می‌کنند و همه چیز در موقعیت‌های جدی می‌گذرد که ممکن است برای همه ما پیش بیاید. اما آدم‌ها گاهی در موقعیت‌های اشتباهی قرار می‌گیرند که لحظات کمدی را ایجاد می‌کند. البته در سریال، شیرینی حضور کمدین‌ها و بازیگرانی که تجربه کار کمدی دارند، تأثیرگذار است. من و خانم ایزدی تلاش در ایجاد کمدی موقعیت داشتیم که در دنیا جذابیت‌های خود را دارد. البته در این میان کم‌وبیش مایه‌های طنز وارد کلام هم می‌شود. همچنین یک جاهایی بداهه‌گویی‌های بازیگران، شیرینی کلام را بیشتر می‌کند.

با من است جمعه دوم آبان به پایان رسید. وی افزود: آخرین لوکیشن این مجموعه که تصویربرداری در آنجا انجام شد خیابان سازمان برنامه واقع در شهرک غرب بود. به گفته این تهیه‌کننده، نگار عابدی و چند بازیگر دیگر جزو آخرین افرادی بودند که جلوی دوربین این سریال رفتند. مفید در ادامه با اشاره

به مراحل فنی این پروژه اظهار کرد: تدوین، صداگذاری، اصلاح رنگ و... این سریال همچنان ادامه دارد. وی در پایان درباره زمان پخش این مجموعه تلویزیونی گفت: احتمالاً پیش از پایان پخش فصل سوم مجموعه «از سرنوشت» آذرماه روی آنتن شبکه دو سیما می‌رویم.

زینب علیپور طهرانی

نوشین مجلسی

رسانه

صفر بیست و یکی‌ها

خواهر بزرگ‌تر مرجان است. دختر دهه هفتادی همسن ارسلان به نام شادی است که دانشجوی هم رشته پدرش است. پسر کوچک این خانواده، سروش ۵.۶ ساله با بازی محمود بویور است.

دیگران

غفور کاملی: سیاوش طهمورت، نقش غفور، پدر دو خواهر قصه -یعنی همسران جلال و مازیار - را بازی می‌کند.

تورج کاملی: امیرحسین رستمی، نقش تورج کاملی را به عهده دارد که یکی از شخصیت‌های اصلی این سریال در کنار باجناب‌هاست.

سعید صفایی: سروش جمشیدی نقش سعید را بازی می‌کند. او همکار جلال و مازیار است که به صورت قراردادی در شهرداری کار می‌کند و با دختر جلال هم‌دانشگاهی است.

انصاری و رضویان برگ بر

را نوشتیم و بعد تقسیم کردیم که در هر قسمت چه ماجراهایی اتفاق می‌افتد. سپس هر دو روی سیناپس کارکردیم. یعنی جدا از هم کار نکردیم و باهم مدام در ارتباط بودیم.

❖ *با این حال فکر می‌کنید باوجود دو نویسنده فیلمنامه کار یک‌دست‌شده‌است؟*

ما مدام ساعت‌های مختلف باهم در این‌باره حرف می‌زدیم و گاهی سکانس‌هایی را که نوشته بودیم برای همدیگر می‌خواندیم. اتفاقاً گاهی پیش می‌آمد که باید سکانس‌ها را کوتاه می‌کردیم، ولی نمی‌دانستیم کدام‌یک از ما آن سکانس را نوشته است. حتی وقتی از روی فیلمنامه می‌خواندیم متوجه نمی‌شدیم مربوط به کدام‌یک از ماست. بنابراین فکر می‌کنم فیلمنامه باوجود دو نویسنده یک‌دست شده است. البته سریال قبلی را هم با همدیگر نوشتیم و طبیعتاً نگاه‌ها و تفکرمان به هم نزدیک است. جالب‌تر این‌که حتی عوامل هم نمی‌دانند کدام قسمت‌ها را من یا خانم وثوقی نوشته‌ایم و نمی‌توانند تشخیص بدهند. شاید بتوان گفت این اتفاق حاصل کلی گفت‌وگو با همدیگر است. من و خانم وثوقی سه بار باهم شمل رفتم و حدود یک ماه آنجا باهم کار

و زندگی می‌کردیم و از این نظر خیلی نگاه‌هایمان به هم نزدیک شد.

❖ *با توجه به شرایط کرونا و به هر حال شرایطی که وجود دارد، پیش‌بینی‌تان از بازخورد مخاطبان چیست؟ آیا قصه‌ها برایشان جذاب خواهد بود؟*

